

Studier ved Universitetet. Det er ikke blot her i Landet, selv i Frankrig ser man det. Den 1. Oktober i Aar, altsaa for næsten en Maaned siden, traadte der i Kraft en fransk Lov, der oprettede en tilsvarende Gren af deres højere Undervisning, som vi nu her ere ved at godkende, og naar det kan ske i et Land, der er saa snævert knyttet til den klassiske Oldtid som Frankrig, der i hvert Tilfælde er langt snævrere knyttet til den klassiske Oldtid end vi, vil det sikkert endnu langt lettere kunne foregaa herhjemme. Jeg stiller meget store Forventninger til Oprettelsen af den tredie Retning, og jeg gør det ikke blot, fordi jeg noget i Modsætning til det ærede Medlem fra Odense (M. Madsen) mener, at vore Studenter i Virkeligheden ere noget tilbage i praktisk Dygtighed. Det ærede Medlem tager nemlig noget fejl, naar han tror, de kunne regne, de kunne ikke regne. De kunne vistnok gaa ned paa Gaden og træffe 10 Studenter og saa sige til dem: Udregn i Hovedet, hvor meget er 11×11 ? og De skal se, at der er maaske kun en, som kan løse det Kunststykke. Det er ikke noget, jeg staar her og siger paa det vilde. Hvis De vilde undersøge Dr. Alfred Lehmanns videnskabelige Værk om Pulsslagets Ændringer under Aandsanstrengelser, vil De der gøre Bekendtskab med en hel Suite af unge Akademikere, dygtige og flittige Studenter, der paa deres Omraader i Virkeligheden give Anledning til store og gode Forventninger, men naar han siger til dem: hvor meget er 13×17 ? saa sidde de og arbejde med Hjernen og sige saa til Slut: Maa vi ikke være fri, thi det kunne vi ikke. De vilde faa Vidnesbyrd om, at naar han siger til dem: hvor meget er 11×11 , saa kunne de ikke let sige det. Det ærede Medlem tager noget fejl, der er maaske nogle Studenter, der kunne det, men saa er det paa Grund af Forholdene i Hjemmet, og ikke paa Grund af det, de have lært i Latinskolen, thi der have de ikke noget med Hovedregning at gøre. Imidlertid skal jeg ikke gennemgaa de praktiske Mangler, der ere ved vore Studenter i Øjeblikket, thi de ere næsten uendelige. Men ogsaa ud over det rent praktiske er der Ting, som ikke godt længere kunne gaa. Det ærede Medlem for Odense (M. Madsen) vil ved større Kendskab til Studenterne til sin Forfærdelse opdage, at adskillige af dem aldrig have hørt Shakespeares Navn omtale. Jeg har faaet det Spørgsmaal af en Student: Vil de ikke sige mig, naar levede Forfatteren

Othello? Og da jeg talte lidt fornøftigt med Mennesket, sagde han: Ja, jeg har aldrig truffet Shakespeares Navn før her i Professor Høffdings Bog. Jeg har hørt en ung Student forsikre mig, at der levede 700 Mill. Mennesker i Danmark, og da jeg lod Blikket løbe rundt paa de andre tilstedeværende Studenter, saa jeg, at de toge Øjnene til sig, thi de vilde nødig selv udsætte sig for at faa det Spørgsmaal, hvor stort Danmarks Indvaanerantal var. Jeg kunde blive ved at fremdrage den Slags Træk, der vise, hvor nødvendigt det i Virkeligheden er, at vi faa tilrettelagt en Studieretning, der stiller vore unge, godt begavede, læselystne og flittige Studenter paa Højde ogsaa med den nyere Tids Kultur. Hvis man spurgte en af de samme unge Herrer, som jeg her har omtalt, om en eller anden lille, ganske ubetydelig By og Bystyrelses Forhold paa Ciceros Tid, vilde jeg have faaet et udmærket tilfredsstillende Svar. De have ikke Mangel paa Begavelse og Arbejdslyst, men paa Evne til at kunne arbejde med et Stof, der er hentet ud af Hjertet paa den moderne Kultur. Imidlertid behøver jeg ganske vist ikke her nærmere at demonstrere det gode ved denne 3die Retning. Jeg har ikke hørt noget Medlem her i Salen udtale sig imod den, og jeg haaber heller ikke, den vil møde nogen videre Modstand paa sin Vej gennem Livet. Vi fjerne jo ikke Klassicismen — det kan man sige til de ængstelige Naturer, til dem, der ere bange for at bryde med Klassicismen. Ville de have, at deres Børn skulle gaa den Vej og læse Græsk, nu vel, der er meget af Kulturværdi at hente i det græske Sprog, der har levet geniale, ypperlige Mænd dernede, og der er meget at hente derfra. Men ønske de, at deres Sønner skulle hente deres Uddannelsesstof fra et Omraade, som ligger det praktiske Liv noget nærmere, sætte vi dem i Stand dertil ved disse Reformen, der her gennemføres.

Ganske kort er af de forskellige Talere Spørgsmaalet om Udgiften blevet berørt, og den højtærede Minister har givet nogle Beregninger, nogle Tal, vedrørende det, dels i Anmærkningerne og dels i sin Tale, Tal, som jo utvivlsomt ere rigtige. Jeg vil blot tilføje den eneste lille Bemærkning, at naar Udgiften til vort højere Skolevæsen i 30 Aar ikke er stegen i nogen synderlig Grad, medens Befolkningens Antal i den Tid er steget $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{4}$, saa er det alene en Mindreudgift. Vi give ikke saa meget ud pr. Hoved i Danmark til den lærde Skoles Gennemførelse nu, som